

land at blive underlagt ØMU'ens samordning af økonomierne?»

Skriftlig begrundelse

Berlingske Tidende og Politiken kunne den 26. marts 1998 offentliggøre konklusionerne i en rapport, som regeringen udgiver mandag den 30. april 1998 om Danmark uden for den fælles valuta. Ifølge avisreferaterne konkluderer rapporten, at det vil have en række omkostninger for Danmark at stå uden for den fælles valuta. Og det er jo ingen hemmelighed, at regeringen og ministeren er af den opfattelse, at Danmark burde være med i ØMU'en fra starten af, men at der desværre er en sten i vejen i form af den ene af de fire danske undtagelser. Men som vi også har set i specielt det sidste halve års debat, er der stor uenighed om, hvad der vil ske, når ØMU'en begynder den 1. januar 1999. Der er faktisk mange økonomiske eksperter, som ser det som en fordel for Danmark at stå uden for ØMU'en, også blandt unionstilhængere. Der er jo en betydelig risiko for, at ØMU'en bliver en svag møntenhed, da det jo er en kendt sag, at for at de 11 lande kunne kvalificere sig over for konvergenskravene, så skulle der laves en del fiflerier i forhold f.eks. til deres budgetunderskud. Disse tiltag giver mere indtryk af, at man af politiske årsager for alt i verden vil have ØMU'en op at stå, mere end det er udtryk for en reel tilnærmelse af valuta- og budgetpolitikken strategisk set. Dermed lægger man op til en kapitalistisk spekulation i ØMU'en, som faktisk kan få den modsatte virkning i forhold til det mål, man har sat sig på papiret. Derfor mener spørgeren, at det faktisk er lige omvendt: At det vil være en fordel for Danmark at stå udenfor, samt at regeringens politik om at klistre den danske krone op ad ØMU'en, så der i praksis ingen forskel er, på denne måde bidrager til at trække Danmark ind i ØMU'ens udsving i sig selv, helt uafhængigt af den danske kronens situation. Derfor opfatter spørgeren det som en politisk betinget påstand, at ØMU'en vil være en stabil valuta. Desuden vil ØMU-projektet og en snæver dansk aftale med ØMU-landene underminere den politiske indflydelse i Folketinget og overføre denne magt/indflydelse til den kommende europæiske centralbank, som uden nogen form for politisk kontrol vil fastsætte valutakurspolitikken.

Keld Albrechtsen (EL):

Når jeg stiller det her spørgsmål, er det, fordi den her rapport, der nu er kommet, »Danmark uden for euroen«, må give anledning til dyb bekymring for det grundlag, som den danske regering fører sin politik på.

Det er jo sådan, at hvis man fører sin politik på baggrund af politisk fastsatte, men forkerte antagelser om virkeligheden, kommer man nemt til at træffe forkerte beslutninger, og jeg synes, at denne rapport er et eklatant eksempel på, at regeringen har bestilt en rapport, der skulle sige, at euroen er en stabil valuta. Så får man selvfølgelig det svar, man har bestilt, men som jo ikke nødvendigvis er rigtigt, og som mange, mange økonomer er dybt uenige i.

Den tvivl og den bekymring over euroens skæbne, som mange økonomer udtrykker, er, så vidt jeg kan se, overhovedet ikke berørt i denne redegørelse.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg kan ikke bekræfte, at den rapport, der hedder »Danmark uden for euroen« bygger på rent politisk fastsatte antagelser, sådan som det er formuleret i spørgsmålet.

Jeg noterer mig, at udgivelsen har vakt meget stor interesse, og det er jeg glad for, men jeg så dog gerne, at hr. Keld Albrechtsen havde gjort sig den ulejlighed at læse bare lidt i rapporten, inden spørgsmålet blev stillet.

Det fremgår meget klart af rapporten, hvad der ligger til grund for den vurdering, der er givet, nemlig en lang række økonomiske ræsonnementer. Og jeg kan henvise til side 14 i rapporten, hvor det klart står, at spørgsmålet om, hvorvidt euroen bliver en stabil valuta – forstået som en lavinflationervaluta på linje med D-marken – vil afhænge af, i hvilken udstrækning den økonomiske politik i eurolandene vil blive gennemført efter de intentioner, der ligger bag ØMU'en.

Det hedder i rapporten – i øvrigt lidt længere nede på samme side:

»Der er i dag – i forhold til for få år siden – en langt større international tiltro til, at euroområdet bliver et stabilt valutaområde. Dette beror blandt andet på den opnåede højere grad af økonomisk konvergens mellem EU-landene, dvs. stort set samme rente- og prisudvikling.«

Så det er rent faktisk økonomisk statusarbejde og økonomiske ræsonnementer, der bestemmer vurderingen af, om euroen kan forventes at blive en stabil valuta eller ej.